

[Birthe Hansen]

Jo, bl.a. fordi ministeren vil forhandle med amter og kommuner om nogle byrdefordelingsspørgsmål, forhandlinger, som jo egentlig ikke behøvede at afvente det fuldt færdige forslag fra musikrådet.

Alle har vidst, at revisionen skulle komme, så hvorfor først gå i gang med de forhandlinger nu, mens musiklovsbevillingerne bliver udhulet mere og mere og musiklivet dermed mere og mere fattigt? Musikrådet må år for år afslå flere ansøgninger om støtte til musikarrangementer, og en hel del vigtige spørgsmål om f.eks. musikundervisning, om uddannelse af rytmiske pædagoger ud over dem, der nu uddannes på det rytmiske konservatorium, om landsdelsorkestrenes, ikke mindst Sjællands Symfioniorkesters, muligheder, om de rytmiske spillesteder, om amatørmusikkens forhold osv. osv. må altså udskydes endnu et år.

Vi går imod lovforslaget og håber trods alt – og det håb kan jo så være stort eller lille i øjeblikket – at andre partier også gør det.

Men selvfølgelig ville det være en tom demonstration blot at stemme imod en udsættelse af en revision. Man må sætte noget andet i stedet, og som hr. Søren Hansen nævnte, gør vi også det. Vi fremsætter et lovforslag sammen med socialdemokratiet.

Får vi ikke revideret den lov nu, bliver statens musikråd reduceret til et ekspeditionskontor, der kan bruge en masse tid til at fordele færre og færre penge, og eftersom kulturministeren har udtalt, at hun godt vil putte flere penge i musik, er det altså svært at se, hvorfor det skal vente. Er det, fordi ministeren vil lægge en del af økonomien og afgørelserne ud i kommuner og amter under det sædvanlige påskud om, at opgaverne løses bedst dér, hvor de er nærmest ved beslutningstagerne? Det lyder så pænt og decen- tralt, og det rummer da også en sandhed. Men de ord er i de senere år i den grad blevet misbrugt til at overføre byrder fra staten til kommunerne, uden at kommunerne har fået mulighed for at bære byrderne, idet man fra regeringens side samtidig med, at man gav dem byrderne, huggede de penge, som de skulle bruge til at bære byrderne med. Vi bliver altså mistænksomme, hver gang en minister lige skal forhandle med kommuner og amter, før der kommer noget ud af en lov eller en lovændring. Ministerforhandlingerne ender alt for ofte i diktater, som kommuner-

ne så må rette sig efter, først og fremmest til skade for borgerne.

Da vi sidste år diskuterede udsættelse af musikloven, fik vi et par spørgsmål op at vende. Det ene var landsdelsorkestrenes pligt til turnévirkksomhed i deres landsdel og nogle landsdelsorkestres manglende interesse for at udføre denne pligt.

Det andet problem var ulighederne i aflønningen af orkestermedlemmer i landsdelsorkestrene på den ene side og i de københavnske orkestre, Det kongelige Kapel og radiosymfioniorkestret, på den anden. Kulturministeren mente dengang, at det var et overenskomstspørgsmål, og kunne derfor ikke andet end udtrykke sympati for sagen, hvilket de øvrige partier i folketingssalen også gjorde, så vidt jeg husker. Vi fik det indtryk, at forhandlingerne skulle i gang meget snart, men der er ikke sket noget. Forhandlingerne er aldrig nogen sinde startet, og jeg vil derfor gerne spørge, hvad der er grunden til det, for kulturministeren må vel have været i kontakt med finansministeren om sagen et par gange, siden vi talte om det sidst.

Det er SF's opfattelse, at der må findes en løsning på problemet nu, ikke sådan, at landsdelsorkestrene med ét slag indhenter 19-20 års ulighedsbehandling, men sådan, at en optrapning, en opretning, går i gang og i løbet af forholdsvis kort tid bliver til en ligestilling.

Så vil jeg godt til slut sige, at der er dog noget, vi er positive over for. Vi kan nemlig tiltræde den foreslåede overførsel af kompetence til statens musikråd og forslaget om ændring af den kulturelle fonds virksomhed.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Dette er jo folkets talerstol, den frieste talerstol. Heroppe kan alt muligt siges, men jeg synes godt nok, det var et fantastisk indlæg, vi lige hørte fra fru Birthe Hansen. Eller også har fru Birthe Hansen sovet i timen, for ministeren sagde lige for 10 minutter siden, at år efter år er der blevet tildelt musiklivet flere penge. Men så har fru Birthe Hansen alligevel den frækhed at sige, at der bliver færre og færre midler til rådighed. En af de to damer mingelerer lidt letsindigt med sandheden.